

FOYER MARTHE ROBIN _ Brasschaat
wekelijks foyerblaadje nr 18 2022

Zondag 1 mei 2022
Tweede zondag na Pasen

***Epistel* : Brief van de H. Petrus I: 2, 21 - 25**

***Evangelie* : H. Johannes 10, 11 - 16**

Terecht noemt men deze zondag de zondag van de Goede Herder. Niet enkel het evangelie, maar de hele Mis spreekt over de barmhartige liefde van Christus.

Christenen vormen een groep in hun maatschappij (parochie), als het ware een kudde geleid door en rond hun herder, de pastoor. Helaas, gaan velen hun eigen weg, dolend als schapen zonder herder; ze lopen de huurling na, de dief, de wolf in schapenvacht...

Al het grootse, het heerlijke wat de Kerk ons met Pasen geschonken heeft van Christus, trekt de Kerk nu samen in één beeld, in het beeld van een goede herder.

Jezus zelf werd ons paaslam. Als goede Herder heeft Hij zijn leven gegeven voor de redding van zijn schapen.

Na zijn verrijzenis verzamelt Hij zijn kudde weer met vergevende, troostende, leidende liefde en stelt in zijn plaats een herder aan. Want op Stille zaterdag werden er nieuwe lammeren toegevoegd aan de Kerk door het heilig doopwater. Ooit werd er op deze dag een bisschoppelijke synode of concilie gehouden waarop de geestelijke zielen-herders beraadslaagden over de hun toevertrouwde kudde.

De hoofdgedachte van de Mis is: *“Ik ben de goede Herder. Ik ken mijn schapen en mijn schapen kennen Mij”*. Niet minder dan driemaal worden deze woorden herhaald: in het evangelie, het alleluiegezing en bij de communio. In het Introïtus prijzen wij de barmhartigheid van de goede Herder en zingen de psalm van de Goede Herder, psalm 32. En vandaag spreekt Petrus ons toe. Hij heeft de barmhartigheid ondervonden van het verloren, op een dwaalspoor belandt schaapje. Driemaal vroeg Jezus hem: “Petrus, bemint gij mij?” Na de derde bevestiging van Petrus antwoordde Jezus hem: *“Weid mijn lammeren, weid mijn schapen.”*

Wij ook, zegt Petrus, waren dwalende schapen, maar nu hebt gij u bekeert: de doopleerlingen door hun doopsel, wij door onze biecht. Ook in de H. Mis geeft Hij zijn leven voor ons (onbloedig offer) en geeft Hij zich liefdevol aan ons in de heilige communie. Wij krijgen ook een duidelijke vergelijking met de valse herders. We moeten ons hele leven waakzaam blijven en de huurlingen en de dieven en de wolven in schaapsvacht mijden.

Meimaand – Mariamaand

Omdat we op zaterdag 14 mei naar Banneux gaan op bedevaart, deze samenvatting over de verschijningen van de ‘Maagd der Armen’.

“Ik ben de Maagd der Armen” - Banneux, 15 januari–2 maart 1933

Eerste verschijning, zondag 15 januari 1933

Die donkere avond leek het dorpje Banneux wel te slapen onder sneeuw en ijs. In de diepdonkere Fagne floot de wind scherp door de hoge dennen, onder sneeuwvrachten gebogen. In de voorruimte van haar woning, het keukentje, verzorgde moeder Beco haar jongste kind. Haar oudste dochter, Mariette, zat naast het venster te waken bij de wieg van haar zieke broertje.

Plots ziet het meisje een helder licht in de donkere voortuin van het huis. Een mooie, lichtende dame met een verrukkelijke glimlach kijkt haar aan. Zij buigt lichtjes naar links, de handen zijn samen, de vingers lichtjes naar beneden gekeerd. Ze draagt een wit kleed met een blauwe ceintuur.. Mariette vraagt haar moeder te komen zien. Deze ziet enkel een lichtende gedaante. Mariette is er zeker van dat deze dame Onze Lieve Vrouw is. Mariette is erg onder de indruk. Ze begint spontaan te bidden.

Tweede verschijning, woensdag 18 januari 1933

Ondanks haar ingeboren angst voor het donker voelt Mariette zich rond 19 uur naar buiten getrokken. Het is 12 graden onder 0. Mariette bidt het rozenhoedje. Onze Lieve Vrouw verschijnt haar. Zij komt vanuit de lucht, blijft op een wolkje op 30 à 40 cm hoogte, op anderhalve meter van Mariette staan. Ze straalt schitterender dan de zon. Zij wenkt Mariette naar de plaats waar zich nu de bron bevindt. De boodschap luidt:

“Steek uw handen in het water. Deze bron is Mij voorbehouden. Goede avond. Tot ziens.”

De woorden "*Steek uw handen in het water.*" staan gebeiteld in het bekken waarin het water van de bron samenvloeit. De verschijning heeft meer dan 35 minuten geduurd.

Derde verschijning: donderdag 19 januari 1933

Mariette gaat deze donderdag weerom naar school, doet mee aan allerlei spelen en wint de prijs voor het hardlopen. Aan haar vriendinnetje Joséphine vertelt zij wat er de avond voordien gebeurde. Joséphine zal dit zowat één week geheim houden. De onderpastoor oordeelt het wijs de zaken van dichtbij te volgen en duidt betrouwbare mensen aan om hem op de hoogte te houden. Hij laat ook de bisschop verwittigen.

Het is slecht weer. Toch gaat Mariette rond zeven uur naar buiten. Na het bidden van twee tientjes strekt zij haar armen uit en roept: "Daar is Zij." En na een poosje vraagt ze: "Wie bent u, mooie dame?"

De H. Maagd antwoordt: "***Ik ben de Maagd der armen.***"

Zoals de vorige dag gaat de Verschijning voor en volgt Mariette Haar in de richting van de bron en blijft op dezelfde plaats staan waar ze dat ook de vorige dag deed. Bij de bron knielt zij. Nu stelt zij een tweede vraag: "Mooie Dame, gisteren hebt u gezegd: deze bron is aan Mij voorbehouden. Waarom voor mij? Bij deze woorden wijst het kind op zichzelf. De mooie Dame moet glimlachen en antwoordt: "***Deze bron is voorbehouden voor alle naties***" -en na een tussenpoos- ***om de zieken te verlichten.***"

Mariette herhaalt deze woorden met duidelijke stem en zegt dan met kracht en met nadruk: "Dank U ! Dank U !"

Dan belooft de Dame: "***Ik zal voor u bidden. Tot ziens.***"

Mariette heeft alle woorden niet begrepen. Men legt haar uit wat "na-tion" is en "soulager". Zij verstaat deze woorden niet maar denkt wel dat het iets goeds moet zijn. Door getuigen en door de huisarts wordt ze ondervraagd. Niets wijst op een ziekelijke toestand.

Vierde Verschijning : vrijdag 20 januari 1933

Mariette voelt zich niet goed. 's Avonds om 18.30u ligt zij in bed en slaapt vast. Om 18.45 wordt zij wakker en staat op, kijkt in de keuken op de klok, kleedt zich aan. Niets of niemand kan haar tegenhouden. Ze begint te huilen, de ouders geven toe. Mariette gaat naar buiten. Haar vader volgt haar. Ze knielt neer in het tuintje, neemt haar rozenkrans en begint te bidden. Er zijn een twintigtal getuigen aanwezig. Na twee minuten roept ze : "O, daar is Zij!"

Even later zegt ze: “Wat verlangt U, mooie Dame?” En na een poos: “O, een kapelletje.” Dan ziet men het kind voorover nijken en als bewusteloos op de grond neervallen. De Verschijning heeft de handen uit elkaar en strekt ze horizontaal uit zonder ze van de borst te verwijderen. Terwijl Zij weggaat schijnt Zij met de rechterhand een kruisteken te maken. Op dat moment valt Mariette bewusteloos.

Ze wordt naar binnen gedragen en op bed gelegd. Na en drietal minuten komt ze weer bij bewustzijn. Wanneer de dokter aankomt is alles weer normaal. Maar Mariette wenst niet te spreken, ze wil met rust gelaten worden. Even later slaapt ze rustig in.

De H. Maagd leidt allen naar de bron die Christus is. Zij weet hoe de zonde ons verdeelt en ons belet een betere wereld op te bouwen. Zij zal ons de kracht geven onze eigen grenzen te doorbreken en de eenheid terug te vinden in de liefde. Wie ziek zijn naar ziel en lichaam zullen bij Haar verkwikking vinden en genezing. Dat mochten zeer velen ondervinden in wonderlijke genezingen.

Zij verwijst naar *‘Zalig de armen van geest’* en wil dat we weer als kinderen worden die alles verwachten van hun Vader om het Rijk der Hemelen binnen te gaan.

Huize Marthe Robin vzw Kapelsesteenweg 208 • 2930 Brasschaat

T: 00(32) 03 645 14 67 • E: foyer.marthe.robin@skynet.be

W: www.foymartherobin.net info@huizemartherobin.net

www.huizemartherobin.net www.facebook.com/huizemartherobin

Rek. KBC IBAN BE28b 4024 0365 8120 BIC KREDBEBB